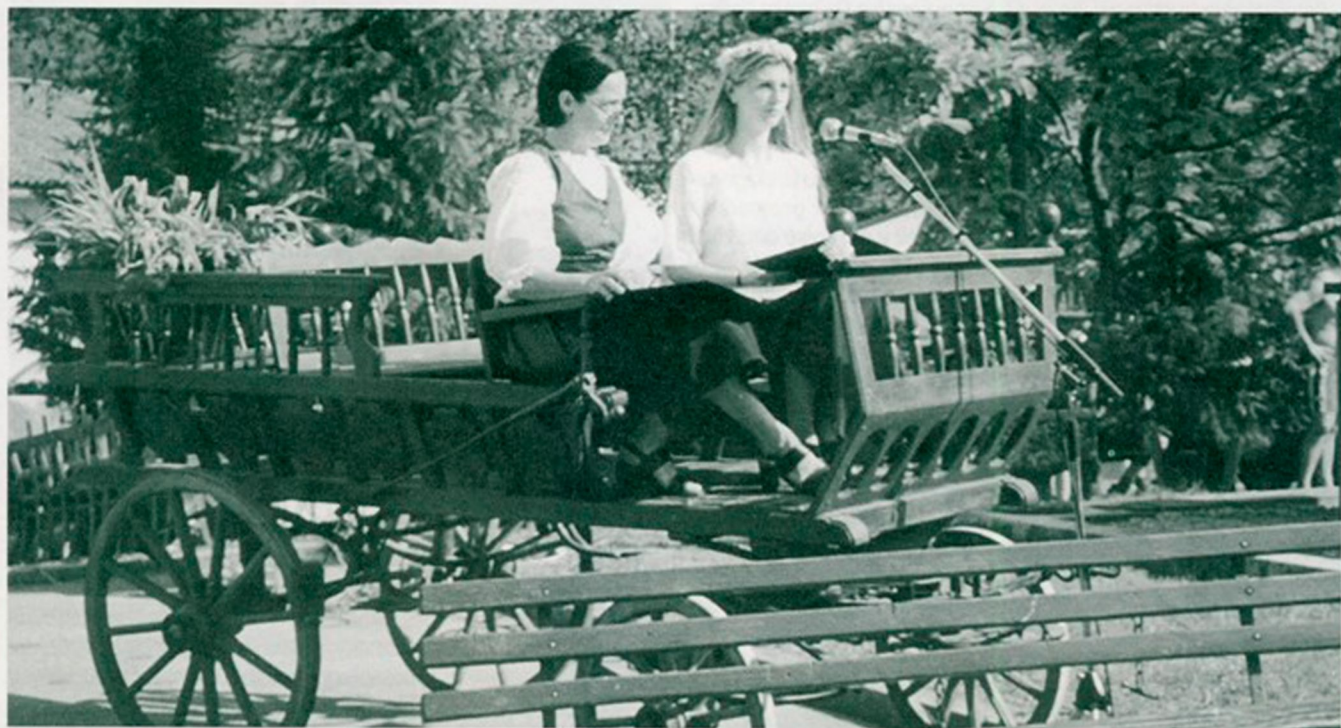

OSTRNIŠKA DOOLINA

november, 1999

Za Petruvo je vedno veselo

V novi preobleki

Spoštovani občani, dragi bralci, pred vami je nova številka vašega časopisa, v novi preobleki. Upamo, da vam bo všeč in ga boste poslej še bolj z veseljem vzeli v roke. Morda bo imel kdo pripombe ali predlog za drugačno obliko ali vsebino. V uredništvu bomo veseli tako pohval kot tudi graj, ki lahko pripomorejo k temu, da bo časopis še bolj bran in bolj vaš in naš, osilniški.

Pet let je minilo od tedaj, ko je izšla prva številka Osilniške doline. Verjetno takratni snovalci niso razmišljali o tem, da se bo časopis ohranil. Njihov namen tedaj je bil predvsem seznaniti prebivalstvo z dogodki, ki so se pripravljali – ustanovitvi občine in možnostmi, ki jih lokalna samouprava prinaša tudi odročnejšim krajem in tam živečim ljudem.

Naslednje številke časopisa so bile namenjene predstavitvi zgodovine doline, njene kulturne dediščine in predstavitvi geografskih značilnosti in vrednot. Postopoma smo pričeli v časopisu objavljati tudi vesti in dogajanje v dolini. Naša velika želja pa seveda je, da bi vam le-te sproti predstavljali in vas obenem obveščali o vsem, kar je pomembno za delo in življenje v dolini. Verjamemo, da nam bo to sčasoma uspelo.

Kot veste, pripravljamo časopis ljubiteljsko, saj lahko izhaja le na ta način. Sredstva, ki jih prispeva občina (okoli 50.000 SIT za številko), porabimo za plačilo tiskanja časopisa. Ker nihče od članov uredniškega odbora ni oblikovalec, je bil časopis sedaj tudi oblikovan ljubiteljsko. Sedaj pa se je ponudila priložnost, da stvari nekoliko popravimo. Novo podobo Osilniške doline je pripravil Drago Pečenik iz podjetja Multigraf, ki se že desetletja ukvarja z oblikovanjem časopisov in ima na tem področju ogromno znanja in izkušenj. Lahko bi rekli, da jo je pripravil zastoj oziroma ob pomoči enega od naših sponzorjev, saj si je drugače ne bi mogli privoščiti.

Časopis, ki ga imate pred seboj, ni več črno bel, temveč v dveh barvah. Kot meni naš oblikovalec, ki je »star maček« na tem področju, je poleg osnovne barve za Osilniško dolino najprimernejša zelena, ki je tudi barva naših travnikov in gozdov ter lepote Kolpe. Spremenili smo naslovnico, ki ima v glavi značilni vrh doline, Loško steno in seveda naš, osilniški grb. Na naslovnici bo poslej vedno fotografija, ki bo označila pomemben dogodek, o katerem pišemo v časopisu. Uvedli smo tudi rubrike, da boste tako lažje našli tisto, kar vas bo najbolj pritegnilo k branju.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem našim zvestim piscem, ki s svojimi prispevki beležijo dogajanje v dolini, obujajo zavest in duha ljudi ter skrbijo, da ostanejo dogodki zapisani. Že od prve številke sodeluje z zapisom o zgodovini naših krajev v časopisu Jože Ožura, ki za raziskovanje zgodovinskih arhivov žrtvuje marsikatero uro svojega prostega časa. Mirjana Šerčer nas obvešča o delu šole, s spisi pa sodelujejo tudi najmlajši. Želimo, da bi se oglasili tudi drugi. Ni pomembno, kako je tisto, kar nam boste poslali v uredništvo, napisano, pomembno je, da ostane zapisano za tiste, ki bodo prišli za nami.

K. Š.

Peti rojstni dan občine

Že peto leto zapored smo v Osilnici proslavili naš praznik, praznik občine Osilnica. Tokrat pa smo prvič podelili nagrade.

Zbranim je spregovoril župan Anton Kovač. »Dragi občani, dragi prijatelji, prisrčno vas pozdravljam na petem rojstnem dnevu naše občine in se vam zahvaljujem, ker ste s svojo navzočnostjo počastili naše praznovanje.

Občina Osilnica je v svojem petletnem obdobju opravila in potrdila svoj obstoj na različnih področjih. Na vsakem koraku lahko z velikim zadovoljstvom vidimo pomembne spremembe in dosežke. Tega smo resnično veseli in ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki so nam od samega začetka požrtvovalno pomagali in nam stali ob strani v naših prizadevanjih. Po dolgih letih pozabljenosti postaja Osilnica prepoznavna v širšem slovenskem prostoru.

V svojem prvem mandatu sem si s svojimi sodelavci prizadeval, da smo uredili osnovno infrastrukturo in cestno povezavo naših vasi po slovenski strani. V to je bilo vloženo ogromno časa in dela, vse smo gradili na strokovnih podlagah. Na tej osnovi bomo gradili tudi vnaprej.

V izdelavi imamo tri večje projekte, ki so name-

Ob prazniku občine je župan podelil tudi občinske nagrade. Dobile so jih štiri ženske, štiri podjetnice, ki so, če sodimo ne le po nagradah, temveč tudi po delu, najbolj dejavne v dolini. Nagrade so prejele: Milenka Kovač, direktorica šiviljskega obrata Grabar, v katerem je zaposlenih 15 delavcev, Ana Kovač, direktorica turistično-gostinskega podjetja Kolpa, ki zaposluje 10 ljudi, Marjanka Knavs, samostojna podjetnica, vodja ribogojnice Riba, in Ana Rugole, samostojna podjetnica, vodja trgovine Ana.

njeni za dolgoročni razvoj občine. Nanašajo se na razvoj malega gospodarstva, kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti. To so:

1. ustanovitev slovenskega centra za sonaravno kmetovanje in s tem v zvezi usposobitev več kmetij. Sodelovali naj bi strokovnjaki in študentje, ki bi nam pomagali to panogo razvijati;
2. pridobitev statusa turističnega območja, za kar verjamem, imamo vse možnosti: nastanitvene zmogljivosti, rekreacijske prostore, potrebno infrastrukturo, veliko obiska turistov, predvsem pa neokrnjeno in privlačno pokrajino, ki bo zadovoljila še tako izbiričnega obiskovalca;
3. oba projekta se vključujeta v bodoči regijski park, za katerega ustanovitev si prizadevamo skupaj z državo. Zakaj? Način financiranja in dotacij države se je bistveno spremenil in denarja bo v občino prihajalo vse manj. Parkovno urejena območja pa bodo deležna financiranja tako s strani države kot Evropske unije.

Ti trije projekti nudijo in omogočajo nova delovna mesta za naše mlade, ki so sedaj na srednjih in visokih šolah. Zaustaviti veliko izumiranje zadnjih petdeset let pa je bil osnovni cilj ustanovitve občine.

Vsem štirim podjetnicam tudi v imenu uredniškega odbora časopisa iskreno čestitamo in jim želimo še veliko uspehov pri delu z upanjem, da se jim bo v prihodnje pridružila še kakšna uspešna podjetnica.

Ob prazniku občine je župan Anton Kovač poslancu Državnega zbora Benjaminu Henigmanu izročil spominsko darilo z naslednjim posvetilom: Občina Osilnica se ob peti obletnici obstoja zahvaljuje Benjaminu Henigmanu, poslancu Državnega zbora Republike Slovenije, ki je posebno zaslužen za ustanovitev občine Osilnica in je s tem omogočil razvoj pozabljene doline Petra Klepca.

Nekaj se premika

Ljudje ne sprejemamo radi sprememb. Bojimo se jih, saj prinašajo nekaj novega, nekaj česar še ne poznamo, nekaj, kar nam je tuje.

Letos se je z nekaj pesmimi predstavil tudi naš pevski zbor.

Občina, ki smo jo ustanovili pred petimi leti, je bila za vse sprememba, nekaj novega, nepoznanega. Vendar, sedaj po petih letih, ni več »tuja«, sprejeli smo za svojo in stvari so se na marsikaterem področju pričele premikati.

Kaj mislim s tem? Marsikaj je bilo v teh letih storjeno, vendar so se ljudje šele sedaj pričeli vključevati v delo in življenje naše male skupnosti. Mladi so ustanovili ekološko-športno društvo Outsider, kjer imajo možnost druženja in tudi vključevanja v tekmovalne vrste, obenem pa bodo lahko spoznali kraje in ljudi, ki so drugačni od Osilnice in Osilničanov. Glasbeniki so se združili in pričeli vaditi in nastopati. Dekleta in žene so se jim pridružile s pesmijo. Čebelarji razmišljajo o ustanovitvi društva in organizirani ponudbi svojih izdelkov. Izšla je prva knjiga pesmi, napisana v osilniški dolini. Nekaj mladih je organiziralo razvedrilo in prodajo pijač na otočku v Bosljivi Loki. Osilniški vaški odbor deluje in načrtuje gradnjo mrliške vežice. Naše okolje postaja vse bolj čisto, vasi bolj urejene.

Vse to so pozitivni premiki, ki lahko vsakega prebivalca le vesele. Različne dejavnosti, ki jih organizirajo, bodo prav gotovo doprinesle k hitrejšemu razvoju in napredku krajev ob Kolpi. Druženje, pogovor, izmenjava idej, predlogov in informacij so tisto, kar vsi potrebujemo.

Ob petem rojstnem dnevu naše občine lahko rečemo, da je otrok, rojen sicer s težavami, pričel odrasčati.

Za Petruvo je

Petrovski sprevod je vsako leto daljši, vse več občanov sodeluje v njem. Tokrat so bili na čelu sprevoda harmonikarji.

29. junija, na dan sv. Petra in Pavla, slavimo v Osilnici praznik, ki je za mnoge prvi na seznamu praznikov, saj ima več desetletno ali celo stoletno tradicijo. Stare običaje smo obnovili z nastankom nove občine. Petruvo, kot pravimo Osilničani, smo tokrat praznovali v soboto, 26. junija. Pričelo se je kot običajno že dan prej, s kresom na otočku v Bosljivi Loki. V soboto pa je bila v v osilniški cerkvi, ki je posvečena sv. Petru in Pavlu popoldan maša, nato pa smo se zbrali na trgu.

e vedno veselo

Najprej so nanj prišli godci in pevci. Na stopnicah šole, pod sliko junaka Petra Klepca, ki jo je upodobil naš rojak akademski kipar Stane Jarm, so ubrano zapeli in zaigrali nekaj slovenskih narodnih. Petruvski prapor, ki ga je za to posebno priložnost izdelal Stane Jarm, je na plac prinesel Janko. Sledil je sprevod »kresnic«, mladih deklet iz občine.

Čeprav že dolgo živi v Ljubljani, je napovedovalka in povezovalka programa Branka Alič za vsako Petruvo v Osilnici. Domačo govorico še vedno zelo dobro obvlada, zato je tudi tokrat pripovedovanje iz njenih ust zvenelo resnično »domače«. Kot vsako leto so nastopili tudi naši najmlajši, otroci osnovne šole, ki jih je učiteljica Mirjana Šerčer naučila nekaj plesov.

Prikaz starih opravil, kot je klepanja kose, grabljice, žanjice in pa urmoharji, so v petruvskem sprevodu postali že običaj. Junak prireditve je seveda Peter Klepec, simbol moči, upornosti in dobrote, ki je s svojim prihodom tudi tokrat obudil spomine na preteklost in upanje na boljšo prihodnost.

Uradni del prireditve je nagovorom zaključil župan. Godbeniki so vzeli v roke svoje inštrumente in zbrani, tisti v nošah in tudi tisti v planinskih čevljih, so se urno zavrteli po »placu«. Le-ta se je s spuščanjem noči na dolino vedno bolj polnil. Tisti, ki so prišli pozneje in tisti najvztrajnejši so ostali do zgodnjih jutranjih ur. Bilo je lepo in veselo.

Vse popoldne so predstavniki osilniških gasilcev in Civilnega gibanja v precejšnji gneči prodajali srečke. Tokrat smo s skupnimi močmi, gasilci in člani Civilnega gibanja zbrali precej dobitkov. Nad 500 jih je bilo. Po razdelitvi dobitkov so vse prodane srečke ponovno »vrgli v boben« in izžrebali deset glavnih nagrad. Prva je bila kolo, ostale pa še petdnevno bivanje v Moravskih toplicah, telovadni dresi, pižama itd. Večina teh nagrad je ostala v osilniški dolini.

Petruvski prapor, ki ga je zasnoval naš rojak, kipar Stane Jarm, je letos nosil Janko.

Dobitke za srečolov so prispevala številna podjetja in organizacije: Občina Osilnica, Okrepčevalnica Štimec iz Grintoveca, Kolpa d.o.o. Sela, Riba iz Ribjeka, Grabar d. o.o. Osilnica, Lož Metal pres Plešče, Zvarovalnica Triglav, Bramac, Obratna zadruga Hrast, Mercator, Gradboss Osilnica, Trgovina Ana Bostji-va Loka, Bencinski servis Petrol Petrina, Helapot, AMZS, Mobitel, Publicum, Melamin, Chemo, Tiskarna Novo mesto, Velana, Dolenjska banka, Pivovarna Union, Delikatosa d. d. Ljubljana, Metalka Ljubljana, Menjalnica Eros, SKB, Eti Izlake

Ustanavljamo turistično organizacijo

V začetku maja so se sestali ljudje, ki se v občini ukvarjajo posredno ali neposredno s turizmom, da bi izmenjali mnenja o ustanovitvi lokalne turistične organizacije.

Župan je prisotne obvestil, da občina ureja vse potrebno za pridobitev statusa turističnega območja. Za pridobitev takšnega statusa je potrebno 500 ležišč v gostinskih obratih ali 40.000 nočitev turistov v enem letu ali 30.000 registriranih dnevnih obiskovalcev v enem letu. Območje lahko pridobi status turističnega območja tudi, če ne izpolnjuje navedenih pogojev v primeru, da občina iz svojega proračuna nadomesti manjkajoči del prihodka, ki bi bil ustvarjen s turistično takso, če bi ustvarila 40.000 nočitev. Če pa želi dobiti občina status turističnega območja, mora biti na njenem območju ustanovljena tudi lokalna turistična organizacija in delovati turistični informacijski center.

Lokalna turistična organizacija se lahko financira s sredstvi proračuna občine (turistična taksa in drugi proračunski viri), iz obvezne članarine, se sofinancira in državni ravni in izvernih prihodkov (prireditvena dejavnost, prodaja turističnih paketov, prodaja izdelkov in dodatnih aktivnosti).

Lokalna turistična organizacija bi skrbelo za interno in eksterno komuniciranje, raziskave in načrtovanje, oblikovanje novih turističnih proizvodov in povezovanje ponudnikov na celotnem območju občine, prevzela svetovanje pri vzpostavitvi ponudbe in tržila izdelke ter storitve za domačo javnost. Turistična organizacija naj bi organizirala celotni prodajni sistem, organizirala, koordinirala in izvajala prireditve, pomembne za oblikovanje celovite turistične ponudbe in pripravila informacijsko-nadzorni sistem na vsem območju, izobraževala in dodatno usposabljala ponudnike na celotnem območju, pridobivala informacije in pomoč za učinkovito opravljanje investicijske dejavnosti za člane organizacije in se tudi povezovala regionalno in nacionalno.

Ustanovitelji lokalne turistične organizacije so lahko občina, pravne osebe, sobodajalci in kmetje, ki opravljajo gostinsko dejavnost, ter društva. Članstvo v njej je obvezno za vse gospodarske subjekte, ki so navedeni v podzakonskem aktu. Prav tako je obvezno tudi plačevanje članarine, ki jo določi občina.

Gospodarski subjekti, člani lokalne turistične organizacije, bodo lahko kandidirali tudi za posebna sredstva za pospeševanje razvoja turizma, ki ga razpisuje ministrstvo, pristojno za turizem in bodo namenjena: izboljšanju kakovosti gostinske ponudbe, za prenočitvene zmogljivosti na kmetijah, za pospeševanje mladinskega turizma in za turistične objekte za rekreacijo.

Pogoji, pod katerimi bo ministrstvo dodeljevalo sredstva, pa so: da je prosilec iz območja, ki ima status turističnega območja, razvitost infrastrukture, ki je namenjena pospeševanju turizma na določenem območju, glede na ekonomske izračune načrtovane naložbe za to območje, ugotavljalo bo tudi nujnost dopolnitve turistične ponudbe v skladu s povpraševanjem in tržnimi analizami, ugotavljalo delež sofinanciranja iz finančne konstrukcije naložbe in ugotavljalo tudi sodelovanje bank pri kreditiranju naložbe.

Kot najprimernejša oblika organiziranja lokalne turistične organizacije se kaže gospodarsko interesno združenje. Za ustanovitev združenja ni potreben ustanovitveni kapital, pač pa se člani obvežejo plačevati članarino oziroma prispevke za delovanje združenja. Lokalna turistična organizacija pa bo morala biti zastavljena tako, da bo poleg osnovnih skupnih splošno promocijskih, razvojnih in informativnih dejavnosti, ki so nepredobitne narave, opravljala tudi aktivnosti pridobitne narave, kot so: oblikovanje in prodaja izletniških in stacionarnih programov območja, razvoj in prodaja izdelkov, organizacija in trženje prireditvev, upravljanje z objekti skupne turistične infrastrukture na območju občine.

Prisotni so se strinjali, da lokalno turistično organizacijo Osilnica potrebuje, saj nekateri načrtujejo razširitev dosedanje ponudbe, organizacija pa lahko nudila podporo pri prodaji turističnih storitev in izdelkov.

Svet občine je predlog ustanovitve lokalne turistične organizacije že obravnaval in ga potrdil. Tako lahko pričakujemo že v letošnjem letu njeno ustanovitev.

Kolpski regijski park - park za življenje

Za sredo, 24. marca 1999, je župan Občine Osilnica sklical prebivalce doline na okroglo mizo v dvorani Podružnične šole z naslovom Kolpski regijski park - park za življenje v dolini Petra Klepeca.

Okrogle mize so se poleg številnih domačinov udeležili tudi vabljeni strokovnjaki, Mladen Berginc, državni podsekretar v Ministrstvu za okolje in prostor, dr. Marija Markeš iz Triglavskega narodnega parka, Tomaž Hartman iz Zavoda za gozdove Slovenije - OE Kočevje, Stane Peterlin z Ministrstva za okolje in prostor, Ivan Malnar iz Nacionalnega parka Risnjak ter še nekateri.

V uvodu so gosti predstavili namen ustanovitve parka in prisotnim predstavili tudi izkušnje iz svojega delovanja v že obstoječih narodnih parkih. Jasno je bilo povedano, da je park način organiziranja življenja na nekem območju, iz katerega imajo dobiček vsi prebivalci in veliko pripomore k izboljšanju življenjskega standarda prebivalstva. Najbolj izčrpna in konkretna je bila v predstavitvi dr. Markeševa iz Triglavskega narodnega parka.

Po uvodnem delu so se v razpravo s svojimi pripombami vključevali nekateri prebivalci doline, ki pa na žalost, glede na vsebino in smer njihovih razprav niso dojeli bistva parka in poskušali že v začetku ustvariti negativno mnenje o ustanovitvi parka. Po dodatnih pojasnilih je večina prebivalstva doline, ki so se udeležili okrogle mize, dojela v čem je bistvo parka, da jim lahko prinese pozitivne premike v življenju, strinjali pa so se tudi s tem, da bo v nadaljevanju potrebnih še več podobnih srečanj, na katerih bo dokončno predstavljena ideja parka in konkretne usmeritve za izpeljavo projekta.

Iz celotne razprave pa je bilo razbrati, kar je tudi bistvo projekta, da ideja parka ne bo udejanjena, dokler ga večina prebivalcev ne bo sprejela za svojega.

Miran Klavora

Kolpa je ena najbolj čistih rek v Sloveniji, vsaj v naši dolini, zato lahko v veliki meri prispeva k razvoju turizma na našem območju.

Dobrodelni ples Osilničanov

Novembra 1997 je Civilno gibanje za Osilniško dolino prvič organiziralo ples Osilničanov. Odziv je bil nad pričakovanji, zato smo se odločili, da bo ples postal tradicionalen.

Prvo leto se nas je zbralo nekaj nad 80. Lani je prišlo okoli 100 Osilničanov in prijateljev Osilniške doline, letos pa je bila udeležba nekaj skromnejša. Zbralo se nas je okoli 70, zato pa je bilo srečanje najprijetnejše doslej.

Mnogi, čeprav ne iz Osilnice, so prišli že tretjič, kar kaže, da smo dobili kar nekaj prijateljev, ki radi pridejo v našo oddaljeno, vendar izredno lepo dolino. Vsako leto pa se tudi širi krog domačinov, ki se odzovejo vabilu na ples.

Letos je bil ples 6. marca, tako kot običajno na Jasnici. Na licitaciji smo prodali dela, ki so nam jih poklonili: kipar Stane Jarm, slikarja Brane Praznik in Smiljan Rozman, tri dela pa je prispevala občina Osilnica. Izkupiček - prodaja umetnin in del vstopnine bo namenjen tako kot v preteklih letih, gradnji likovne galerije v Osilnici.

Med udeleženci plesa smo izžrebali tudi nekaj tistih, ki so prejeli praktične nagrade. Med njimi so bile: monografija Janeza Černača o Kočevski, spust po Kolpi, arhivsko vino, torta in košarica z domačimi dobrotami.

Z vstopnino in prodajo umetnin smo tokrat zbrali 900.000 SIT. V treh letih zbranega denarja je sedaj 2.700.000 kar bi po mnenju odbora za gradnjo likovne galerije že zadostovalo za pričetek del. Seveda pa je potrebno najprej pripraviti načrte za gradnjo. Če pa želimo pripraviti načrte, moramo imeti zemljišče, na katerem bo galerijo mogoče zgraditi ali objekt, ki bi ga obnovili in v njem uredili galerijo. V ta namen sta predsednica Civilnega gibanja in predsednik odbora za gradnjo galerije naslovila na občinski svet Osilnice pismo, ki ga objavljamo.

Občina Osilnica, Občinski svet

Civilno gibanje za Osilniško dolino si je že ob ustanovitvi zadalo nalogo, da v okviru svojih moči vsestransko pomaga k razvoju in napredku doline, pozneje tudi občine. Ena od nalog, ki si jo je zadalo, je, da se v Osilnici zgradi ali obnovi objekt, ki bi bil namenjen likovni galeriji.

V dogovoru z našim rojakom, akademskim kiparjem Stanetom Jarmom, smo dobili obljubo, da bo, ko bo objekt končan, galeriji podaril določeno število svojih del. Galerija bo imela tudi širši pomen. V njej bi se odvijale tudi druge kulturne dejavnosti. Naš namen je, da se v njej odvija tudi komercialna dejavnost, povezana s slikarstvom in kiparstvom, ki bi lahko pomagala razvoju doline - občine.

Že v začetku smo si zadali za cilj, da v finančni izvedbi projekta sodeluje Civilno gibanje s finančnimi sredstvi. V ta namen je organiziralo že tri dobrodelne plesne in zbralo okoli 2.700.000 sit. Poleg teh sredstev računano tudi na podporo državnih institucij (Ministrstva za kulturo). Menimo, da tudi občina ne bi smela stati ob strani in zato predlagamo, da za ta namen določi oziroma odstopi objekt, ki je v občinski lasti in bi bil primeren za to dejavnost. Objekt bi moral stati v ožjem območju Osilnice. Prepričani smo, da boste podprli naša prizadevanja s pozitivno odločitvijo.

Prosimo vas, da nas povabite na sejo, ko boste na svetu občine o tej temi razpravljali in odločali.

*Predsednik odbora za
izgradnjo galerije
Miro Štímac*

*Predsednica Civilnega gibanja
za Osilniško dolino
Vesna Klavara*

Na licitaciji smo prodali večino slik.

Gostje so z zanimanjem prelistali naš časopis.

Mrliška vežica v Osilnici

Vaški odbor oziroma sedaj vaška skupnost si že nekaj let prizadeva, da bi na osilniškem pokopališču zgradili mrliško vežico. Kot kaže, se bodo letos načrti uresničili.

Osilniško pokopališče je bilo zelo neurejeno. Vežica, ki je stala, je komaj služila za popravilo orodja in shrambo mrliškega vozička. Vaščani, ki smo to opazovali, smo se pred nekaj leti dogovorili, da bomo to nekako uredili. Izvolili smo gradbeni odbor in uvedli plačilo od vsakega groba. Dokupili smo tudi nekaj zemlje za vežico. Sedaj je na pomoč priskočila tudi občina, z ureditvijo dokumentacije za mrliško vežico. Občina je lani

uredila oziroma asfaltirala dovozno pot do pokopališča in s kamnito ograjo zaščitila brežino.

Letos, ko smo dobili vrnjeno podržavljeno premoženje nekdanje agrarne skupnosti, smo na novo ustanovljeni skupščini sklenili, da posekamo del gozda in les namenimo za gradnjo vežice. Vsi drugi vaščani, ki pokopavajo svojce na našem pokopališču, pa prispevajo denar v vrednosti ene smreke ali pa eno smreko. Les za veži-

co je pripravljen in tudi nekaj denarja je ostalo za pomoč pri gradnji.

Vaški odbor skupaj z upravnim odborom agrarne skupnosti si prizadeva, da bi dela stekla čim prej in bi mrliška vežica čim prej služila svojemu namenu.

Anica Štimec

Osilnica bo kmalu dobila novo mrliško vežico.

Obnovitev vežice v Bosljivi Loki?

Lani, ob urejanju pokopališča v Bosljivi Loki pred prvim novembrom, dnevom mrtvih, se je rodila ideja, da bi tako kot v Osilnici, tudi v Bosljivi Loki uredili mrliško vežico.

Na pokopališču stoji manjša zgradba, ki pa že dalj časa propada in je danes primerna le za shranjevanje orodja. Ker hišica z dveh strani meji na zid, na drugih dveh pa je obdana z grobovi, dostop z vozilom do nje ni možen, prav tako pa ob njen ni prostora za večje število ljudi. Nekdo je lani predlagal, naj bi uredili dostop - cesto z zunanje strani zidu in lastnika parcel sta dejala, da bi dovolila ureditev poti oziroma odstopila zemljo za ta namen.

Mrliške vežice v vseh vaseh občine, ki jih je pošteno nagrizel zob časa in danes večinoma propadajo ter služijo le še kot hišice za orodje, so bile vse zgrajene brez dovoljenj, na črno. Če bi želeli gradnje legalizirati, bi bilo potrebno samo

za dokumentacijo odšteti nekaj deset tisoč mark. Ker občina tega denarja nima, je edina rešitev za možno obnovo prigrasitev del in obnovo obstoječih objektov.

Ideje, ki so se porodile v slabem letu dni za mrliško vežico v Bosljivi Loki, so bile: obnoviti naj bi obstoječo zgradbo, da bi služila kot mrliška vežica (uredili pod in strop, streho in fasado), naredili vstop v hišico izven pokopališča in dostop nadkriži. Sredstva za takšno, minimalno obnovo bi zbrali s prispevki vaščanov, morebitnimi donacijami, nekaj dela bi opravili "udarniško", nekaj sredstev pa bi morda prispevala tudi občina. Idejni načrt bi pripravil "Bosljivčan" Nebojša, ki se, čeprav le vikendaš, rad vključuje v prizadevanja za

obnovo objektov v "domačem" slogu.

Ana Rugole, predsednica vaške skupnosti je 21. avgusta na otočku sklicala sestanek, na katerem naj bi se vaščani Bosljive Loke, Mirtovičev, Grintovca in Ložca dogovorili, ali se strinjamo z obnovo mrliške vežice. Žal je bila udeležba precej skromna, vendar so se vsi navzoči strinjali, da mrliško vežico v Bosljivi Loki potrebujemo. Dogovorili smo se, da počakamo na idejni načrt in grobi predračun in se nato ponovno sestanemo in dogovorimo o izvedbi. Upam, da z večjo udeležbo.

K. Š.

Neokrnjena narava - dar

Proti koncu februarja smo se zbrali čebelarji iz občine Osilnica v znani gostilni Antona Kovača, da bi se dogovorili, kako bi zavarovali čebelje družine pred zajedalci, predvsem pred varoo in kako bi sodelovali na zdravstvenem področju s sosednjimi čebelarji iz Hrvaške.

Dogovorili smo se, da povabimo mag. dr. vet. Jožeta Gabrovška, da nam strokovno razloži, kako zatirati te škodljive bolezni pri čebeljih družinah. Našemu vabilu se je rad odzval in podal strokovno razlago in praktično pokazal delo s strojem za zameglitev v panjih z zdravilom Amiras. Dvema čebelarjema, ki bosta samostojno opravljala preventivno dejavnost v čebelnjakih, je dal tudi strokovno napotilo. Razgovor je bil zelo uspešen in strokoven in je trajal več kot tri ure. Posveta so se udeležili tudi čebelarji z onkraj Kolpe, s Hrvaške.

Za zavarovanje narave, čebeljih družin in ob plodnem sodelovanju občine razmišljamo, da bi čimprej ustanovili Čebelarstvo Osilnica, ki bi štelo okoli 20 članov. K sodelovanju bomo povabili tudi čebelarje iz Hrvaške. Če bomo istočasno zdravili čebelje družine, bo uspeh popoln in bomo lahko ponudili zdrav gozdni med.

Zavedamo se, da brez znanja ne bomo obvarovali čebelje družine in narave v deželi Petra Klepca, ki ima neokrnjeno lepoto, predvsem pa je še čista. Naj bo varovana tudi vnaprej. Naša želja in volja je močna, ne le med čebelarji, temveč k temu teži tudi župan Anton Kovač. Občina Osilnica je čebelarjem kupila stroj za preprečevanje bolezni, za kar se najlepše zahvaljujemo. Neokrnjena narava v naši občini bo pomagala, da bomo lahko pridelovali čist in neokužen predvsem gozdni med.

Razmišljamo, da bi k sodelovanju povabili tudi čebelarje iz občine Kočevje. Predvsem pa želimo, da bi v sodelovanju s turističnim društvom v turistično ponudbo naše doline vključili čebelje pridelke in ponesli v svet sloves te naše majhne dežele Petra Klepca.

**Peter Ožbolt,
Osilnica**

Državno prvenstvo v Osilnici

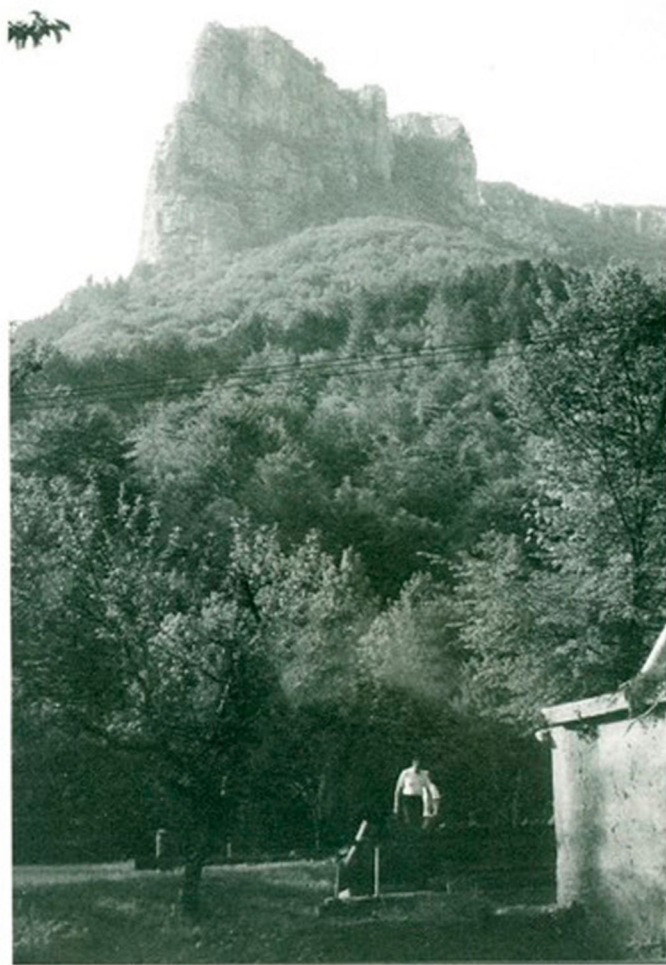
V soboto, 24. aprila, je bilo v Osilnici državno prvenstvo v raftingu – spust Kolpa 99. Okoli 20 ekip rafting klubov iz vse Slovenije se je pomerilo na 7 kilometrov dolgi progi od Starih malnov do Bosljive Loke.

Ob 10.30. uri se je pričel uradni trening, ob 13. uri pa tekmovanje.

Eden od favoritov je bilo tudi domače moštvo Outsider, ki je bilo ustanovljeno pred dobrim letom, na tekmovanjih pa že dosega dobre rezultate. Fantje so se udeležili tudi tekme za državno prvenstvo na Soči, kjer so med 24 ekipami zasedli dobro sedemnajsto mesto. Tokrat jim sreča ni bila tako naklonjena, čeprav so tekmovali na domačih vodah. Uvrstitev na mesto proti koncu tekmovalne lestvice pa jim prav gotovo ne bo vzela veselja do športa in tekmovanj. Tekmovanja pa se je udeležila še ena ekipa iz Osilnice, ekipa Jožeta Štimca iz Grintovca.

Tisti tekmovalci, ki niso dobro poznali proge po Kolpi, so imeli na poti tudi težave.

Neokrnjena narava je eden naravnih darov, v katerem dobro uspevajo tudi čebele.

Redke in lepe

Nekaj botaničnih zanimivosti iz doline zgornje Kolpe

Nekateri prebivalci doline so navdušeni nad prelepo zeleno Kolpo, nekaterim so všeč prepadne in strme stene Krokarja in Loške stene, drugi spet iščejo užitke v ribarjenju in čolnarjenju. Niso pa tudi redki tisti, ki jih navdušujejo floristične zanimivosti.

V geološki preteklosti so se v dolini Kolpe kot tudi drugod po Evropi izmenjevala topla in hladna obdobja. Tem vremenskim spremembam so se prilagajale tudi rastline. V toplih obdobjih so se tako najbolj razraščale toploljubne rastline, ki jih še danes najdemo na prisojnih in apnenčastih pobočjih. Med temi rastlinami sta najlepši kranjska lilija in jesenček.

Kranjska lilija ali zlati klobuk ima redeče-oranžen »klobuček«, neprijetno diši in cveti v mesecu juniju med grmovjem in po košenicah. Jesenček je cvetlica, ki jo prej zavonjamo, kot vidimo, saj močno diši po limonah, njegovi cvetovi pa so nežno vijoličasti. Cveti prav tako v juniju in raste po prisojnih pobočjih.

V hladnih obdobjih pa so se v dolini Kolpe našle svoje zatočišče v hladnih in vlažnih soteskah potokov, ki tečejo proti Kolpi. Med temi rastlinami sta najbolj zanimivi alpska mastnica in najmanjši alpski zvonček. Že njuni imeni povesta, da sta to bolj alpski rastlini.

Alpsko mastnico najdemo povsod tam, kjer se voda preliva po stenah ali na zamočvirjenih predelih ob potoku. Njen cvet je droban, bel, posebej zanimivi pa so njeni sluzasti listi, na katere se lepijo drobne žuželke. Rastlina s svojimi prebavnimi encimi te žuželke razgradi in nato hranilne snovi posrka vase. Mesojede rastline najdemo povsod tam, kjer v tleh primanjkuje dušikovih spojin in so jim ti drobceni organizmi dodaten vir teh snovi.

Najmanjši alpski zvonček ni sorodnik našega belega spomladanskega zvončka, ampak je bolj soroden rumeni trobentici. Ima rahlo vijoličen, narezljan in kimast cvet, cvete od aprila do junija in ga najdemo samo v dolini Belice.

Meni so v dolini Kolpe še najbolj všeč narcise, ki jih vsi poznamo po dehtečih cvetovih ter dišeči in blagajev volčin. Dišečemu volčinu domačini

pravijo tudi rdeči nagelji, čeprav si ni z njim pravič v sorodu. Rdeči volčin ima drobne rdeče cvetke na vrhu poganjkov, cveti v aprilu in maju med redkim grmovjem in v podrasti črnega bora.

Blagajev volčin pa je ena najbolj znamenitih rastlin Slovenije, saj je bil prvič odkrit prav pri nas v polhograjskem hribovju. Njegovo nahajališče si je šel pogledat sam saški kralj Friderik Avgust II. Domačini so menili, da je rastlina verjetno zdravilna, čeprav je kar precej strupena. Po videzu je blagajka precej podobna dišečemu volčinu, le da so njeni cvetovi beli, oboji pa opojno dišijo. Cveti v aprilu, najdemo pa ga v dolinah nekaterih potokov ter v podrasti redkega bukovega gozda.

Še veliko zanimivih rastlin raste v dolini Kolpe, ki so mogoče nekoliko manj opazne, vendar pa še bolj redke in zato še bolj dragocene. Upajmo, da se naše košenice, pašniki in travniki ne bodo zarasli v strjen gozd, kajti s tem bodo izginile mnoge prelepe in redke cvetice.

Irena Lavrač

Kranjska lilija cveti v juniju in raste na pobočjih.

Blagajev volčin, eno najbolj znamenitih slovenskih rastlin, najdemo tudi v naši dolini.

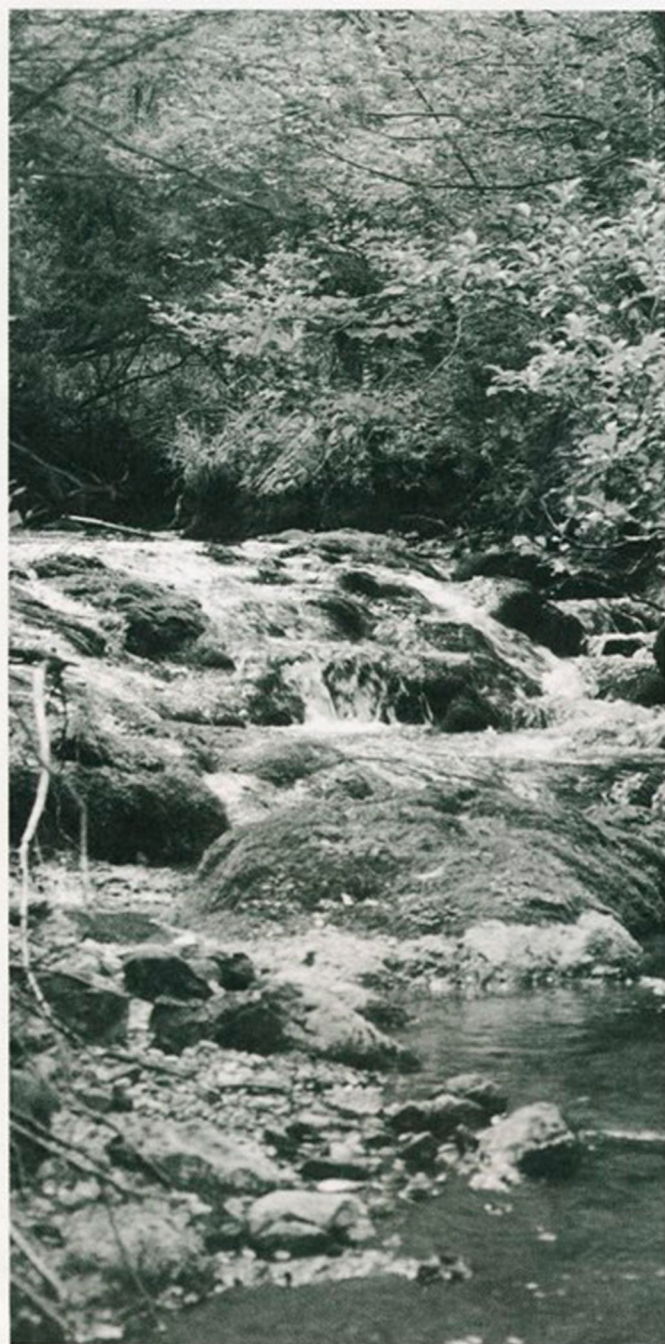
Spoštujmo gozd!

Vsako leto, zadnji teden v maju, se vrstijo prireditve povezane s skupnim imenom: **TEDEN GOZDOV**. Tema letošnjega tedna gozdov je bila: **SPOŠTUJMO GOZD!** Da nekoga lahko spoštuješ, ga moraš najprej dobro spoznati. Gozd si nedvomno zasluži spoštovanje, saj za nas vsakodnevno opravlja številne koristi. V tem članku bom skušal v daj delno opisati kaj to gozd je.

- Gozd je najbolj naraven in nespremenjen sistem sobivanja žive in nežive narave na našem planetu. Gozd ni seštevek dreves in se ne konča na meji parcele, občine ali države.

Predvsem pa gozd ni tovarna za pridobivanje lesa, kot pogosto še dandanes kdo zmotno misli. Gospodarstveniku je gozd vir lesa, slikarju neskončnost motivov in inspiracij, vodarju

predvsem vir pitne vode, rekreativcu sprehajalna pot, zeliščarju vir zdravil, naravovarstveniku nuja za preživetje življenja na Zemlji, gozdarju vedno nov strokovni izziv, ...

Gozd je naravna dobrina, ki jo moramo čuvati in negovati.

- Za naključnega obiskovalca gozda, politika, ... « gozd sam raste ». Takšno poenostavljeno razmišljanje je nedopustno. Tudi človek se rodi in raste sam. Toda za uspešen telesni in duhovni razvoj mora družina, širša skupnost, zagotoviti celo vrsto pogojev. Vsak naravni sistem, tudi gozd, se stalno spreminja in trajno ohranja. Seveda, brez prisotnosti človeka in njegovih potreb. Za trajno izrabo naravnih obnovljivih virov pa je potrebno stalno strokovno delo. Ob nestrokovnem poseganju človeka v gozd, gozd osiromašimo, včasih prispevamo tudi k njegovemu propadu.
- Še ne dolgo tega je človek cenil gozd le po količini lesa, še pred tem pa po tem, koliko hrane za živino in zase je našel v njem. Danes spoznavamo še vse druge koristi, ki jih gozd nudi človeku - pa to poleg lesa niso le gozdni sadeži, gobe in zdravilna zelišča. Najpomembnejša dobrina iz gozda je voda, ki jo gozd zadržuje in čisti. Kje bi dobili vodo, če bi ta takoj odtekla in se ne bi zadrževala v gozdnih tleh. Voda odteka sedemkrat počasneje iz gozda kot iz travnika! Otekajoča voda bi odnesla rodovitna tla. Kljub veliki gozdnosti v Sloveniji (54%) odnese voda okrog 5 milijonov m³ tal na leto.
- Gozdovi so velika pljuča, saj proizvajajo kisik, ki je »stranski« produkt pri fotosintezi - tvorbi organske hrane, hkrati pa tudi velikanski filter najrazličnejših prašnatih delcev.
- Gozd je pomemben življenjski prostor številnih velikih in tudi zelo majhnih prosto živečih živali in rastlin, od katerih so nekatere že zelo redke ali pa so močno ogrožene; nekatere med njimi so zato tudi zakonsko zavarovane. V gozdu smo na obisku, zato se moramo obnašati po določenih pravilih, ki so zapisana v gozdnem bontonu.
- Idilično podobo gozda na mnogih mestih kazijo divja odlagališča, ki v sebi skrivajo marsikatero nevarnost za gozdne prebivalce, za zemljo in predvsem za vodo. Številni odpadki, kot so baterije, akumulatorji, odpadna olja, zdravila, barve, laki, herbicidi, ... so strupeni in težko razgradljivi ter povzročajo človeštvu in naravi

ogromno škodo. Za primer naj navedem, da ena kapljica olja onesnaži milijon litrov vode!

- V večini gozdov (razen v gozdnih rezervatih, ki so posebej ohranjeni gozdni predeli in smo jih gozdarji izločili iz gospodarjenja kot gozdove s posebnim pomenom ter so zakonsko zavarovani) je ne glede na lastnino dovoljen prost dostop in gibanje, čebelarjenje ter lov, rekreativno nabiranje plodov, zeljnatih rastlin, gob, ... v skladu s predpisi. Zemljiško - knjižno pa je lastnik gozda lahko posameznik, skupnost, cerkev ali država, ki naj bi za gozdove skrbeli kot dober gospodar.
- Gozdarji, planinci, ... so gozd opremili s številnimi kažipotmi, klopami, kurišči in podobno opremo, ki služi k bolj kakovostni in lažji rekreaciji ali turizmu, mestoma pa je namenjena tudi v poučne namene. Gozdarji še posebno pozornost namenjamo gozdnim učnim potem, kot pomembnemu elementu pri vzgoji mladine, pa tudi odraslih, o naravi, gozdu in gozdarstvu, naravovarstvu, ... Ljudje namreč vedno bolj iščemo v gozdu mir, tišino, sprostitve, ... Tudi v vaši občini bi gozdarji želeli postaviti učno pot, ki bi jo lahko kombinirali s trim stezo. Upam, da boste lastniki gozdnih parcel, preko katerih bo ta pot potekala soglašali s njo in tako pokazali sodoben pogled na tovrstne učne in hkrati reaktivne pripomočke in naprave.
- Za slovensko gozdarstvo lahko rečem, da je eno najnaprednejših, saj temelji na načelih trajnosti, sonaravnosti in večnamenskosti gozda. Pri nas ne sekamo hektarjev gozdov (danes vsako uro posekajo na svetu 14.000 ha gozdov) temveč kubike lesa, ki so točno predpisani in strokovno utemeljeni.
- V naravi ni manj pomembnih, ni dobrih ne slabih, grdih ali lepih, nekoristnih ali koristnih rastlin in živali. Narava (gozd) je popolna samo takrat, ko ima vse, kar jo vzdržuje - od črvička do medveda in od trave do drevesa. Je stalno v spreminjanju - a vedno v ravnovesju - toda samo v sožitju s prijaznim človekom! K sreči se človek vse bolj zaveda, da je gozd sicer čudovita stvaritev narave, ki pa ni večna in trajna, če ga ljudje prekomerno izkoriščamo in uničujemo!
- Upam, da ste našli kar nekaj razlogov, zaradi katerih boste gozd odslej bolj spoštovali. Če pa se vam postavljajo še kakšna vprašanja v zvezi z gozdom, vas prosim, da se oglasite na Zavodu za gozdove Slovenije - KE (krajevna enota) Kolpska dolina in skušali vam bomo pomagati pri iskanju odgovorov.

**Povzel po tekstu Bojana Kocjana:
Vodja KE Kolpska dolina Stane Potisek**

Marijana Malnar – Knap pesnica dežele Petra Klepca

V začetku meseca je izšel knjižni prvenec, pesniška zbirka Marijane Malnar – Knap iz Sel pri Osilnici.

Dve ali tri leta je tega, kar je Marijana Knap – Malnar na literarnem večeru, predstavljajoč nekaj svojih pesmi, omenila, da bi rada svoje pesmi tudi izdala. Ali bi ji člani Civilnega gibanja pri tem pomagali? Prisotni člani smo ji obljubili pomoč, pa potem na obljubo nekako pozabili.

Vendar Jana, kot jo kličejo domači in prijatelji, ni pozabila. Lani nas je na obljubo spomnila. In ker je bila uporna, je bilo potrebno obljubo izpolniti.

Čprav ni še nikoli izdala knjige ali pri tem vsaj sodelovala, se je Jana z neverjetno energijo lotila dela. Pozanimala se je pri prijateljih in znancih, ki so jo ji odgovorili na vprašanja, na katera si ni znala odgovoriti. Našla je lektorico in sponzorja – občino Osilnico.

Knjiga je ugledala luč sveta v razmeroma kratkem času za knjigo, v dobrih šestih mesecih. Njeno umetniško vrednost bodo ocenili bralci. Vsekakor pa se je Marijana Knap – Malnar izpolnila življenjska želja – dobila je svojo knjigo.

V uvodu pesniške zbirke je Olga Lenac zapisala: Marijana Knap se je rodila 22. 8. 1954 v kmečki družini s petimi otroki. Na otroštvo v Osilnici so ji ostali trpki spomini, saj je bilo življenje v tej dolini vedno težko, ne le za starše, ampak tudi za otroke. »Ni bilo bolj revnega otroka, kot sem bila jaz,« se spominja. A Marijana je znala že takrat najti svoj tihi svet lepote: v naravi, knjigi in med ljudmi.

Pri sedemnajstih letih se je poročila in za svoje štiri otroke že pri dvajsetih z možem zgradila hišo in ustvarila varen in topel dom za svojo družino v Selih pri Osilnici.

Svojo prvo pesem je napisala, ko ji je bilo devet let, ko je na sliki videla stradane, lačnega otroka in zapisala v pesem najlepšo besedo – pšenica in tudi kasneje v svojih pesmih izpoveduje, kako pomembno je za sočloveka, da ima kruh, ljubezen in mir.

Pri petnajstih letih je fantom na njihova ljubezenska pisma odgovarjala s pesmimi. In to jim je bilo neskončno všeč, se spominja. Ljubezenskih pesmi je v njenih izpovedih največ. Pesmi pravi, se ji porajajo podnevi, ponoči, na sprehodu, v gozdu, na nabrežinah Kolpe in Čabranke. Domači kraj – Osilniška dolina – je zanjo ena sama pesem.

Vodilo njenega življenja in njene pesniške govornice je vera, upanje, ljubezen, dobrotu in človek v stiski, ki naj mu ponudimo roko in postanimo sonce.

Knjigo z ljubeznijo in hvaležnostjo posveča možu Martinu. »Sem navadna kmečka žena in take so tudi moje pesmi,« se je označila sama. Želimo jim prijazno pot med bralce.

K. Š.

Marijana Malnar – Knap je svojo knjigo pesmi predstavila v Osilnici.

Harmonikaši na prvi vaji

Po mnogih letih kulturnega mrtvila v dolini se je v letošnjem letu pričela prebujati zavest tudi med prebivalstvom, ki počasi dojema, da mora samo storiti nekaj za svoj lepši in boljši jutri.

V naši dolini ni na pretek ljudi, ki bi se ukvarjali z glasbo. Pa vendar smo sklenili v Civilnem gibanju oziroma njegovi kulturni sekciji, da poskusimo ustanoviti manjši orkester. Pozanimali smo se, kdo igra harmoniko ali kakšen drug instrument in kakih deset ljudi povabili marca na ustanovni se-stanek. Prvič odziv ni bil velik. Prišli so trije harmonikaši. Dogovorili smo se, da vabila pošljemo še enkrat in poskusimo tudi z ustnim obveščanjem.

Drugič smo bili uspešnejši. Skupno vajo so imeli v večnamenski dvorani Podružnične šole v Osilnici. Zbrali so se instrumentalisti ter nekaj članov Gibanja za Osilniško dolino, ki so bili prisotni na prvi skupni vaji. Po kratkem ogrevanju in uglaševanju instrumentov je fantom delo kar dobro steklo in iz dvorane je bilo kmalu slišati ubrano igranje. Vaja je zelo dobro uspela, saj so se fantje zelo dobro "ujeli" in mnenje vseh prisotnih je, da bo njihovo igranje še večkrat popestrilo življenje v dolini.

Po končani vaji so se vsi člani skupine postavili še na stopnice pred šolo in v veselje in začudenje prebivalcev in nekaj turistov ubrano zaigrali nekaj slovenskih narodnih, ker je bila tudi prva "neformalna" predstavitev članov skupine.

Želimo jim še mnogo uspehov na kulturnem področju in v prebujanju kulturne zavesti v dolini. Priložnosti bo zanesljivo dovolj, upam pa, da ne bodo ob slabi udeležbi njihovih sokrajanov na nastopih prehitro izgubili volje za nadaljnje delo.

Vljudno vas vse, ki te vrstice berete, vabim, da pridete na nastope, ki jih bo skupina pripravila in s tem daste pohvalo njihovu delu in jim vlijete volje za nadaljnje delo.

Miran Klavora

Harmonikaši na prvi vaji v osnovni šoli Osilnica.

Tomaž navdušil

Sklad Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Območna izpostava Kočevje se je odločil, da prebivalstvu Kočevja ter okolice pripravi predstavitev vseh dejavnosti, ki so se združile pod okriljem sklada. V ta namen so za soboto 27. marca 1999 pripravili nastop v Šeško-vev domu v Kočevju z naslovom "Ljubiteljska kultura med nami" in nanj povabili tudi predstavnike Civilnega gibanja za Osilniško dolino. Po kratkem razmisleku je bila sprejeta odločitev, da nas bo zastopal mladi harmonikar Tomaž.

Na večer prireditve je bilo v zraku čutilo veliko napetost, še najbolj pa smo bili napeti Tomažkovi spremljevalci, saj smo se dobro zavedali, da je to njegov prvi nastop pred tako številno publiko in ni nam bilo jasno, kako se bo nastop iztekkel.

Pred začetkom se je dvorana napolnila do zadnjega kotička in program se je pričel. Na prireditvi, ki sta jo povezovala Vesna Malnar in Gašper Jarni, so si sledile točke od pevskih, preko recitatorskih do plesnih in nismo se še dobro zavedli, že je bil tu odmor, v katerem smo zajeli nekaj zraka pred domom in si ogledali razstavo ročnih del, ki so jih pripravile različne skupine. Med njimi so bile seveda tudi prizadevne ženske iz Kolske doline.

Po odmoru je nastopil za nas najpomembnejši trenutek tega večera - napoved nastopa našega Tomažka. Mali veliki mož, naš Tomaž Štimac je prikoral na oder s svojo harmoniko in že v njegovem prihodu je bilo videti, da je trema pred nastopom izginila. Takoj, ko je iz harmonike spraval prve akorde, je že bil v elementu in nastop je opravil v slogu, ki je značilen samo zanj.

Aplavz ob koncu njegovega nastopa je povedal vse - vsa publika je bila s srcem z njim in njegovim igranjem, in vsi so ga bili pripravljene poslušati še naprej, vendar na žalost program je program, vedno omejen s časom. Tomaž je po nastopu žarel, ko je sprejemal čestitke nas, ki smo ga spremljali v Kočevje in poskrbeli za prevoz do doma. Spotoma smo se mu oddolžili samo z malenkostno pozornostjo, ki pa mu je bila, nezahtevnemu kot je, popolnoma dovolj.

O njegovem uspehu na prireditvi, s katerim je ponesel glas o Osilniški dolini izven njenih meja, je lahko slovensko bralstvo bralo članek objavljen s Dolenjskem listu. Že sam naslov podpisa pod sliko pove dovolj: "TOMAŽ NAVDUŠIL". V polni dvorani je Tomaž požel največ aplavza. Čestitamo, Tomaž!

Miran Klavora

Naš najmlajši, pa zelo uspešen harmonikaš, Tomaž Štimac.

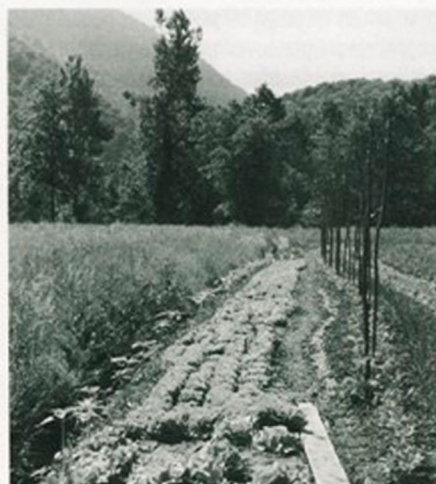
Zelenjadar- stvo v Osilnici

Solata, ki so jo v Osilnici in Bosljivi Loki posadile članice Društva osilniških žena pod vodstvom strokovnjakinje Ane Ogorele, je zrasla nadvse lepo in v nepričakovano v velike glave.

Zgodaj spomladi so žene v Osilnici posadile prvo solato, tokrat pokrito s kopreno. Posadile so tudi rano zelje, cvetačo, papriko, paradižnik, jajčevce, kumarice, kasneje pa so posejale še več vrst radičev in endivijo.

Vse je zelo dobro uspevalo. Prav je imela gospa Ogorelečeva, ki nam je na predavanju zatrjevala, da so naši kraji zelo primerni za rast zelenjave. Zato je vzorčna njiva vzpodbuda, da bi še drugi v dolini začeli s pridelovanjem zelenjave, ki bi jo lahko tudi prodajali. Za našo vzorčno njivo sta nadvse vestno skrbeli Milka Žagar in Sonja Gašparac, ki skrbita tudi za prodajo zelenjave, izkupiček pa gre na račun Društva žena. Veseli smo tudi tega uspeha v naši dolini.

O. L.

Naši kraji so zelo primerni za gojenje zelenjave. V to smo se prepričali pod vodstvom strokovnjakinje Ane Ogorelec.

Izdajatelj: Civilno gibanje za Osilniško dolino, Osilnica. Uredniški odbor: Olga Lenac, Jože Ožura, Mirjana Sercer, Stane Jarm, Katja Štimac – odgovorna urednica. Priprava in tisk: Multigraf. Časopis izhaja v nakladi 400 izvodov in ga dobe občani brezplačno. Žiro račun: 51300-621 11006/05 1320114-858250.

Razstava fotografij

Ob občinskem prazniku, 1. maju, je bila v šoli tudi razstava fotografij. Pripravil jo je Miran Klavara, ki s fotoaparatom in kamero ljubiteljsko beleži dogajanja in lepote doline. Škoda, ker je bila razstava odprta le kratek čas, saj bi si jo tudi turisti verjetno ogledali z zanimanjem.

STARIN RECEPTI

Pastirski kuharski nasveti

Marjana Malnar Knap, naša pesnica, je tudi neutrudna zbiralka starih receptov, po katerih so kuhale naše babice, pa tudi prababice. Gospe Jani so recepte pripovedovale stara mati in tete. Kot pravi, je idej za pastirske kuharske recepte veliko. Danes objavljamo tri.

Krompir z zelišči

Krompir lahko spečemo v naravi, na ognjišču, ki smo ga pripravili iz suhih vej in obložili s kamni. Ko drva nekoliko pogorijo in se ustvari žerjavica, damo mlad opran krompir v alu posodo ali ga zavijemo v alu folijo. V vsako folijo damo 1 krompir, rezino slanine in ščepec zelišč (timijan, rožmarin, žajbelj).

Poleg krompirja lahko pečemo v žerjavici tudi papriko. V folijo damo papriko, ki smo jo namočili v olivnem olju, poleg pa dva stroka česna. Na enak način lahko spečemo tudi čebulo, ki jo na koncu solimo.

V foliji lahko pečemo tudi ribe z zelišči ali salamo, za masčobo uporabimo kapljico olivnega olja ali maslo.

Pastirski kruh

Če smo v naravi in pečemo zgoraj navedene dobrote, lahko pripravimo tudi kruh. V loncu zmešamo mleko, ki ga malo posolimo, dodamo kvas ali sodo bikarbono, 1 dcl pšenične moke in malo koruzne ter zmes vlijemo v alu posodo. Pečemo počasi. Kruh ne sme biti višji od pol centimetra.

Penjak

Iz pastirskega kruha se pripravi posebnost, ki se imenuje penjak. Pastirski kruh se zdrobi v posodo, nanj seseklja 3 stroke česna in doda 2 dl kisle smetane, zmeša in poje.

Kot pravi ga. Jana, je to zelo nasitna hrana in pride prav delavcem v gozdu.

Aprila je bilo 22. mednarodno tekmovanje v kajakih in kanujih

Tekmovanje, ki poteka že več kot dve desetletji, je namenjeno tako tekmovanju kot tudi druženju. Tudi letos se je pred prvim majem v Osilnici zbrala množica ljubiteljev čolnarjenja z obeh strani Kolpe, ki se radi vračajo na zeleno lepoto.